

ועל זה בთוב (תחילה קל) ה' לא גבה לבי וגו'. לא גבה לבי, אף על גב שאני מלך שליט על כל שאר מלכי העולם. ולא רמו עני, בזמן שאני עומד לפניו ועוסק בתורה. ולא הלבתי בגדרות ובכפלאות מפני, בשעה שאני הולך בין העם. ואם דוד המלך אמר כך - שאר בני העולם על אחת פמה וכפמה. ואני פמה אני שפל לב עם עין נמוכה לפני המלך הקדוש, ותכל לי שברקרים קדושים של התורה ירום לבי. בכה ורמעתו נופלות על זקנו.

אמר, זקן עיר בכם, פמה יפotta הדרמות על זקנו, כמו שהיה יפה השמן הטוב לשזהה יורד על הזקן של הזקן הטוב אהן. אמר דברך, זקן, שהרי המלך הקדוש באן. שאר בני אדם של העולם שהסתפקו ממני, והשאירו רוח באוטו כליל שהיו משתמשים בו, ונשאה, ובא אחר והכנס לאותו כל רוח אחרת, מה נשאה מאותו

ראשון, כמו שנותbear?

בא וראה, פמה עלינוים גבורות המלך הקדוש שהוא עוזה, מי יכול להגיד אונם. כשהבעל השני היה בא ומוכניס רוח לאותו כל, הרוח הראשונה מקטרוגת ברוח ההו שגונסה (גלהה), ולא מתישבות פאחד.

ומישום כך האשה לא מישבה כראוי עם בעלה השני, משום שהרוח הראשונה מכספית בה, אז היא זוכרת אותו תמיד ויבורה עליו או נאנחת עליו, שהרי רוחו מכספית במעקה בונח, ומCTRוגת עם הרום האתרת שגונסה בה מהבעל השני. עד

זמנם הרבהים זה בונה. ואם מעכירה זו שגונסה לאומה (התעוררות) שהיתה ראשונה לאמר

על דא כתיב, יי' לא גבה לבי וגו', לא גבה לבי, אף על גב דאנא מלכא שליטה על כל שאר מלכין דעתם. ולא רמו עני, בזמן דאנא קיימא קמץ, לעי באורייתא. ולא הלבתי בגדרות ובכפלאות מפני, בשעתה דאנא איזיל בין עמא. ואי דוד מלכא אמר הци, שאר בני עלים על אחת פמה וכפמה. ואנא כמה אנא שפיר לפא, ומאייך עיניא קמי ואנא כמה אנא קדישא. וחס לי, דבלין קדישין מלכא קדישא. בכה ודמעוי נפלין על דאוריתא, יורם לפא. בכה ודמעוי נפלין על דיקניתה.

אמר, סבא לאי בחילא, פמה שפיראן דמעין על דיקנוך, כמה דהוה שפיר ממשחא טבא, פד הויה נחית על דיקנא סבא טבא דאהרן. אםא מילך סבא (דף ק"ב נ"א) דהא מלכא קדישא הכא. שאר בני נשא דעתם, דקא אסתלקו מגיה, ושבקו רוחא בההוא מאנא, דהו משפמישי בה, ואתנסיבת, ואתא אחרא ואעל בההוא מאנא רוחא אחרא, מה

אתעבד מההוא קדמאה, פמה דאטמר.

הא חי, פמה עלאין גבוראן דמלכא קדישא, דקא עbid, ומאן יכול למילא לו. פד hei בעלה תנינא, אני ואעל רוחא בהואי מאנא, רוחא קדמאה, מCTRוגא בהאי רוח דعال, ולא אתיישבן בחדא.

ובגיני פך, אתה לא אתיישבת כדקא יאות, בחדרי בעלה תנינא, בגין דרוחא קדמאה מכספית בה, וכדין אליה דכירות ליה תדר, ובכת עלייה, או אתאנחת עלייה, דהא רוחא דיליה, מכספית במעה בחדיא, ומCTRוגא בהדי רוח אהרא, דعال בה מבעה תנינא. עד זמן סגי מCTRוגין דא בדא.

אי עבר דא דعال, לההוא (אטערו) דהוה